

Kallion kivinyrkki Harry Siljander

Nyrkkeilijä Harry Siljanderin ura ajoittui jatkosodan jälkeisiin vuosiin 1945–1952. Se oli mielenkiintoista aikaa Suomen historiassa: Lapin sodan päättyminen, valvontakomission aika, sotakorvausten maksaminen, evakkojen asuttaminen, kommunistien kaappauksen pelko, työtaistelut ja vähittäinen yhteyksien avautuminen läntiseen maailmaan. Kylmän sodan ilmapiiri jakoi maailman Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen blokkeihin, ydinaseita kehiteltiin, koettiin Berliinin saarto ja ajautuminen Korean sotaan. Myös Suomen urheiluelämä oli jakautunut kahtia: Työväen Urheiluliitto haastoi porvarilliset urheilujärjestöt.

Vuodet olivat täynnä väkivaltaa, ja nyrkkeily kuului kiistatta suosituimpien urheilulajien joukkoon. Ehkä vain yleisurheilu ja jalkapallo olivat maailmanlaajuisesti yhtä seurattuja urheilumuotoja. Siljanderin aikalaisia, kehän suuria ammattivirtuoseja, olivat Joe Louis (MM 1937–1949), Rocky Graziano (MM 1947), Tony Zale (MM 1940–1948), Marcel Cerdan (MM 1948), Jake Lamotta (MM 1949–1951) ja Sugar-Ray Robinson (MM 1946–1960).¹

Kaksikielinen lapsuus

Harry Siljander syntyi 10. joulukuuta 1922 Helsingissä Tehtaankadun kättilöopistolla. Isä, Arvid Siljander (1895–1938), oli suomenkielinen erikoispuuseppä ja kotoisin Lahden Hollolasta. Äiti, Elsa Eklund (1901–1974), oli ruotsinkielinen hankolainen, joka oppi suomen kielen työssä koulun jälkeen. Äiti Elsa oli teräväpäinen jo kansakoulussa – päästötodistuksen keskiarvo oli tasan kymmenen. Hän kävi talouskoulun Tammisaarella, toimi

myymälänhoitajana Helsingissä ja pyrki kasvattamaan Harryn korkeassa moraalisisessa kurissa. Isä Arvidin ongelmana oli juopous, ja hän kuoli 42-vuotiaana.²

Harry Siljanderin koti sijaitsi Helsingissä eri paikoissa – mm. Kalliossa Läntisellä Papinkujalla, Kalevankadulla ja Tarkk'-ampujankadulla. Sodan jälkeen oman perheensä perustaneen Harryn asunto oli vuodet 1945–1958 Castréninkadulla, josta hän muutti Espooseen. Kouluikäisenä Harryllä oli sopeutumisvaikeuksia. Kaksikielisenä hän joutui usein suomenkielisten kiusaamaksi, mikä johti katutappeluihin ja nujakointiin. Ratakadun ruotsinkielisen kansakoulun hän lopetti 13-vuotiaana ja työskenteli vuodesta 1936 lähtien ensin Valion varastolla ja sitten Perämies-nimisessä lihakaupassa. Varastomiesten hyväksynnän vankka poikanen saavutti punnertamalla suorille käsille voidritteleitä.³

Suomi valmistautui vuoden 1940 olympialaisiin, ja myös Siljander oli lahjakas poikaurheilija. Hänen sympatiansa olivat 1930-luvulla ruotsinkielisten puolella. Harry otti mielellään haasteita vastaan esimerkiksi suorittamalla uimahyppyjä kymmenestä metristä: ”Titta på honom!”⁴ Talvisin ”Hara” kuului Helsingin Luistelijoihin. Pikaluisteluharjoituksissa käytiin Kaisaniemen kentällä, jossa pojat silloin tällöin ”peesasivat” uransa päättänyttä olympiavoittaja Clas Thunbergia. Siljanderin mukaan Thunberg oli sosiaalinen ja opastava mestari, jota pojat kunnioittivat ja ihailivat. Tuon ajan luisteluhiipuista myös Ossi Blomqvist (olympialaisissa 1932 ja 1936), Birger Wasenius (ol. 1936) ja Antero Ojala (ol. 1936 ja 1948) olivat Kaisaniemen radan käyttäjiä. Myöhemmin olympialuistelija Kalevi Laitinen (ol. 1948 ja 1952) asui Castréninkadulla Siljanderin naapurissa. Siljanderin parhaat saavutukset luistelijana olivat nuorten SM-kilpailujen yhteispisteiden viides sija sekä monet juniorisarjojen piirinmestaruudet.⁵

Elämä 1930-luvun Kalliossa ei ollut helppoa. Päästäkseen poikajengiin Harryn oli nujakoitava poliisin kanssa. Köyhyys ei ollut kaukana. Lähtökohdat Siljanderilla olivat samanlaiset kuin naapurissa Elis Askilla (synt. 10.4.1926). Isän heikkous teki Askista absolutistin. Siljander saattoi joskus maistaa alkoholia, mutta on ollut kurinalainen ja kunnioittavan välttelevä viinan suhteen. Urheilu tarjosi nopean väylän sosiaaliseen nousuun.⁶

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

Sotavuosista Euroopan eliittiin

Harry Siljander ilmoittautui talvisotaan vapaaehtoisena joulukuussa 1939 täytettyään 17 vuotta, mutta leskiäidin suostumusta piti odottaa. Maaliskuun 2. päivänä 1940 alkoi Harryn armeijapalvelus, jota kesti lähes viisi vuotta marraskuulle 1944 saakka. Jatkosodassa Siljander yleni tykistön ylikersantiksi ollen mukana Kannaksen, Syvärin ja Karhumäen valloitusjoukoissa. Asemasotavaiheessa joukkojen vireyttä pidettiin yllä urheilukilpailuilla. Kaupunkilaispoika, Siljander, pärjäsi sitkeydellään joissakin hiihtokisoissa, mutta lopullinen innostus nyrkkeilyyn virisi kanttiinikorsuissa pidetyissä otteluissa. Kehäköydet viritettiin nopeasti myös ulos puiden väliin. Saattoipa kovanyrkkinen divisioonanmestari antaa upseerien luvalla ”kersantin kurinpalautuksen” niskuroivalle ja töppäillelle sotamiehelle. Siljanderilla oli myös ratsumestarin erikoislupa tappaa hevosia.⁷

Jo ennen sotaa, vuonna 1939, Harry oli käynyt muutamia kertoja Helsingin Voimailijain ja Helsingin Nyrkkeilyseuran harjoituksissa. Alkuopit neuvoi Åke Granö. Armeija-aikana hän osallistui sekä alokasmestaruus- että SM-kilpailuihin, mutta varsinaisen nyrkkeilyura käynnistyi vasta sodan jälkeen vuonna 1945.⁸ Helsingin Atleetiklubia edustaen hän kävi noin 160 amatööriottelua, joista hävisi neljäsosan. Menestys innosti yhä määrätietoisempaan harjoitteluun. ”Kallion kivinyrkki” oli pituudeltaan 176 cm ja painoi 75–84 kg. Ensimmäinen hopeinen SM-mitali tuli 1946 keskisarjassa (alle 73 kg), minkä jälkeen vuosina 1947–1952 Siljander voitti viisi Suomen mestaruutta raskaassa keskisarjassa (73–80 ja 75–81 kg). Uusi sarjajako otettiin käyttöön vuonna 1950, jolloin amatööreille keskisarjan ylärajaksi tuli 75 kg ja raskaan keskisarjan rajaksi 81 kg.⁹ Siljander oli Suomen olympiaedustajana vuosina 1948 Lontoossa ja 1952 Helsingissä. Euroopan joukkueen mukana Yhdysvaltoja vastaan hän otteli vuonna 1949. Maaotteluita kertyi 13.¹⁰

Uran alussa vahvan nuorukaisen lempilyönti oli tyrmäävä oikea suora vastustajan leukaan. ”Kun kaksi teknisesti tasavahvaa nyrkkeilijää kohtaa, silloin voiton ratkaisee katupojan luonne.” Tuohon aikaan Siljanderin suurin esikuva oli Joe Louis.¹¹ Vinkkejä ammattilaisten maailmasta hän sai ystäviltaan Bruno Ahlbergilta, Yrjö Piitulaiselta ja Elis Askilta. Vuoden 1947 ottelumatkallaan Gunnar Bärlund vietti muutaman kuukauden Suomessa.

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

Harjoitussalilla Siljander otteli uraansa lopettelevan 37-vuotiaan GeeBeen kanssa. Siljanderin muistojen mukaan Bärlund oli vielä silloinkin taitavin ja kovimmin lyövä suomalaisiskijä. ”Juoksu- lenkillä Vallilassa, nykyisen GeeBeen patsaan kohdalla, Kepe innostui varjonyrkkeilyesitykseen kymmenien hurraavien ohikulkijoiden riemuksi.”¹²

Olympiavoittaja (1936) Sten Suvio valmensi Siljanderista kaksikätesen: kovaa oikeaa täydensi vasen koukku maksaan, mikä pudotti vastustajan kivusta voihkien kanveesille. Tyrmäyslyönnistä hiottiin refleksiliike. Suomalaiset nyrkkeilijät alkoivat pakoilla Siljanderia, joka kiistatta oli vuosina 1948–1952 parhaita ”isoja miehiä” Euroopassa. Hän oli valmis kohtaamaan kenet tahansa eurooppalaisen nyrkkeilijän. Ammattilaisuran epävarmuus ja pienet palkkiot eivät saaneet Siljanderia koskaan riisumaan paitaansa.¹³

Siljanderin paras harjoittelukaveri oli raskassarjalainen Teemu Kuusela. Myös hänet valittiin Euroopan joukkueeseen vuonna 1949, mutta Siljanderin liian innokas lyönti kaatoi Kuuselan ”pysyy”, jolloin ison miehen nilkka murtui. Epäonninen Kuusela pääsi hyvitysmatkalle Yhdysvaltoihin vasta 1950. Liika alkoholi ja nouseva Ilkka Koski päättivät Teemu Kuuselan nyrkkeilyuran.¹⁴

Olympiaedustajana

Säännöstelyn ja sotakorvausten rasittamassa Suomessa urheilijoiden ulkomaanmatkat olivat etuoikeus. Matka- ja ottelukorvaukset olivat niukkoja, mutta hyvän ruokapöydän antimia arvostettiin sitäkin enemmän. Urallaan Siljander otteli Norjassa, Ruotissa, Tanskassa, Tšekkoslovakiassa, Puolassa, Unkarissa, Englannissa ja Yhdysvalloissa. Vuoden 1948 olympialaisissa Harry oli paras suomalaisnyrkkeilijä ja lähellä sensaatiota. Raskaassa keski-sarjassa hän löi avauskierroksilla pistein Itävallan Otto Michtisin ja Belgian vahvan Vital L’Hosten. Lähiottelussa belgialainen takoi Siljanderin poskipään ja silmäkulman pahasti turvoksiin. Selvitäkseen lääkärintarkastuksesta jatkoon lämmitti suomalainen paistinpannussa suolaa ja kääri sen liinan sisään. Hauteen avulla turvotus saatiin laskemaan ja mies ottelukuntoon.¹⁵

Mitaliottelussa vastassa oli Etelä-Afrikan George Hunter. Kampailu oli tasainen, ja omasta mielestään Siljander voitti

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

*Harry Siljander
turvonneine
poskipäineen ja
Sten Suvio
Lontoon olympia-
laisissa 1948.
(Harry Siljanderin
kokoelma)*

kolmannen erän rutistuksellaan koko ottelun. Myöhemmissä selostuksissa englantilaiset lehdet pitivät suomalaista moraalise-
na voittajana: "Siljander kärsi tuomaritappion." "Hunter sai ma-
kutuomion."¹⁶ Suomalaisia Lontoossa avustanut ja ammattilais-
illassa (26.7.1948) White City -stadionilla nyrkkeilnyt Elis Ask
kommentoi muistelmissaan: "Siljanderin olisi kuulunut päästä
mitaleille, mutta tuomarit näkivät ihmeellisellä tavalla Etelä-Afri-
kan Hunterin 2-1 äänin Haraa paremmaksi."¹⁷ Vasta pukusuo-
jassa Siljander tajusi karvaasti hävinneensä. Hunter eteni olympia-
voittajaksi ja palkittiin Lontoon kisojen parhaana nyrkkeilijänä.¹⁸

Vuodesta 1948 Siljander sai tunnustukseksi Gentleman-nyrk-
keilijöiden parhaan raskaimpien sarjojen ottelijan Ville-pat-
saan.¹⁹ Olympianäyttönsä perusteella hän pääsi Euroopan jouk-
kueeseen keväällä 1949. Yhdysvaltain matka "korttiaikana" oli hui-
kea elämys parhaassa kunnossaan olleelle helsinkiläisnuorukai-
selle. Valtamerialus Queen Elisabeth vei Euroopan joukkueen
New Yorkiin. Jälkeenpäin ajateltuna virheen teki tiukka italialai-
nen valmentaja, joka määräsi turruttavan laivamatkan aikana
myös Siljanderin kovalle harjoituskuurille. Huippukuntoiselle

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

suomalaiselle pelkkä herkistely olisi riittänyt. Siljander noudatti nöyrästi italialaisen tehokuurin ja oli aivan jumissa Chicagon kehässä. Wesbury Bascom löi toisessa erässä keskeytysvoiton jäykästä suomalaisesta. Se jäi toiseksi tyrmäystappioksi Siljanderin uralla.²⁰ Musta Bascom menestyi 1950-luvun alussa ammattilaisenaikin, kunnes nouseva Floyd Patterson raivasi hänet tieltään. Chicagosta Siljander kävi myös Minneapolisissa, jossa seurasi Elis Askin voitokasta ammattilaisottelua Miguel Acevedoa vastaan (19.5.1949).²¹

Epäonni jatkui kesällä 1949 EM-kehässä Oslossa. Siljander menetti mitalin Hollannin Willy Schagenille, kun kehätuomari diskvalifioi Harryn avokäsineellä lyömisestä. Ilmeisesti päätös oli väärä, koska myös tuomari hyllyttiin.²² Eläkeläisenä vanha mestari totesi jo leppoisasti: "Minä vain nyrkkeilin, tuomarit arvostelivat."²³ Maaotteluissa ja Suomen kehissä Siljander saavutti vuosina 1949 ja 1950 lähes pelkästään voittoja, mutta kyllästyminen urheiluun alkoi vaivata. Taustalla oli avioliitto-ongelmia, huoli perheen tulevaisuudesta ja myös armoton fyysinen harjoittelu työn ohessa kulutti miestä. Perjantaisin ja lauantaisin oli vaikea saada vapaata ottelumatkoille.²⁴

Helsingin vuoden 1952 kisat

Lähes vuoden tauon jälkeen syksyllä 1951 Siljander palasi kehään valmennusryhmien ulkopuolelta: Espanjan Marcia ja Itävallan Fahrenberg kukistuivat selvästi. Suomi eli olympiahuomassa, kaikki valmistautuivat kesän 1952 urheilujuhlaan. Urheilu ja työnteko olivat keinoja kompensoida sotien tappiot. Siljander aloitti viimeisen määrätietoisin valmennuskuurinsa: "Purin hammasta ja laitoin itseni kuntoon." Parhaimmillaan hän harjoitteli rankasti kolmesti päivässä: Herätys klo 05.00 ja aamulenkkinä juoksua 5–10 km Alppilassa ja Laakson metsässä. Lenkin jälkeen verryttelyä ja varjonyrkkeilyä kotona suuren peilin edessä. Pyöräilyä työpaikalle Hietalahden kauppahalliin. Kello 12.30–15.00 Siljander piti ruokatauon ja kävi Eerikinkadun Urheilusaunalla, jossa otteli harjoitusmatseja riippuen sparraajien saatavuudesta. Takaisin töihin ja sieltä kotiin Kallioon Castréninkadulle noin kello 18.00. Sen jälkeen vielä kolmas harjoitus, jos Urheilusaunan treeni oli jäänyt kevyeksi; harjoitusottelua,

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

*Nyrkkeilyharjoitukset
1950-luvulla
Helsingin Kaapeli-
tehtaalla. Oikealla
ohjaajana Harry
Siljander.
(Harry Siljanderin
kokoelma)*

palloilua tai lenkkeilyä. Nukkumaan kello 20.30. Kuusi kertaa viikossa; sunnuntai oli vapaapäivä.²⁵

Kovissa karsintaotteluissa Siljander raivasi itsensä olympiajoukkueeseen. Huhtikuussa loukkaantunut nenä aiheutti Kallion kivinyrkille ylimääräistä huolta. Helsingin olympialaisten avajaiset järjestettiin stadionilla 19. heinäkuuta 1952.²⁶ Erityisesti Töölön Messuhallin nyrkkeilykilpailuissa oli osanottajina monta nousevaa kuuluisuutta. Tulevia ammattitähtiä olivat mm. Unkarin Laszlo Papp, Ruotsin Ingemar Johansson ja Yhdysvaltain Floyd Patterson. Koska USA:lla oli raskaassa sarjassa (yli 81 kg) pelottavan isokokoinen, musta edustaja, Edward Sanders, laihdutti toinen raskassarjalainen, Norvel Lee, painoaan 6 kg ja osallistui raskaaseen keskisarjaan (alle 81 kg).²⁷ Siljander pääsi salaa seuraamaan Yhdysvaltain kohujoukkueen suljettua harjoitusta. Hänestä ylivoimaisesti taitavin amerikkalainen oli vasta 17-vuotias Floyd Patterson, joka voittikin Helsingissä keskisarjan ja kohosi raskaansarjan ammattilaisten maailmanmestariksi 1956.²⁸

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

Olympiakehän tasaisissa alkuotteluissa Siljander kukisti Romanian D. Ciobotarun ja Saksan K. Kistnerin, mikä merkitsi suomalaiselle ainakin pronssimitalia. Pääsystä kultaotteluun Siljander otteli Yhdysvaltain mustan Norvel Leen kanssa. Kun suomalainen sai Leehen hyvän osuman, amerikkalainen vastasi kahdella takaisin. Kallion kivinyrkki joutui jopa hieman säästelemään iskujaan pystyäkseen seisomaan kamppailun loppuun asti. Helsingin olympialaiset 1952 –kirja kuvasi Siljanderin kamppailua ”epätoivoiseksi”, mutta ”pronssimitali yhdessä Neuvostoliiton Petrovin kanssa lämmitti suomalaisia erikoisesti”.²⁹ Yhdysvaltain ja Euroopan nyrkkeilyn tasoero tuli testatuksi. Norvel Lee voitti raskaan keskisarjan kultamitalin ja valittiin myös olympialaisten Val Barker -palkinnon saajaksi.³⁰ Siljander sijoittui kolmanneksi, mutta varsinaisen oman pronssimitalinsa hän sai vuonna 1970 kuten Erkki Pakkanen, Erkki Mallenius ja Ilkka Koski.³¹ Raskaassa sarjassa skandaalimaisesti diskvalifioitu Ingemar Johansson (MM 1959) sai KOK:n päätöksellä hopeamitalinsa vasta toukokuussa 1982.³²

Helsingin olympialaisiin päättyi Siljanderin urheilu-ura. Itsenäiseksi yrittäjäksi hän ryhtyi Helsingin kisojen jälkeen. Herra ja rouva Siljander kutsuttiin Kaivuhuoneelle olympialaisten päättäjäisjuhliin, joista jäivät erityisesti mieleen Edinburghin herttua, prinssi Philip ja Armi Kuusela.³³ Siljanderin arkinen aherrus lihakauppiaana Helsingin Hietalahden hallissa jatkui eläkeikään vuoteen 1986 saakka. Sotavuodet mukaan lukien se merkitsi 50 työvuotta.

Vaimonsa Maritan (synt. 1923) kanssa avioliitto on jatkunut jo 57 vuotta. Perheeseen syntyi kaksi lasta: Keijo (s. 1946) ja Helena (s. 1949). Poika Keijo on kouluttautunut lakimieheksi ja toiminut Pohjois-Suomessa käräjätuomarina sekä laamannina. Tytär Helena avioitui tunnetun Merosen nyrkkeilijäsuvun Kari-pojan kanssa. Myöhempinä vuosina Harry Siljander on istunut usein nyrkkeilykilpailujen katsomossa: Kari Merosta hän arvosti taistelijana, Ristolla oli nyrkkeilyajattelua ja Erkissä tyyliäituruutta. Toni Halmetta Siljander pitää showmiehenä, jonka kuka tahansa todellinen nyrkkeilijä lyö ulos ensimmäisessä erässä. Omalla urallaan Siljander ei sano koskaan hävinneensä peruskunnon puutteen takia. Fyysisesti hän oli aina kunnossa, mutta jotkut vastustajat olivat yksinkertaisesti parempia nyrkkeilijöitä.³⁴

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

Harry Siljanderin elämässä tiivistyvät monet Suomen historian mielenkiintoiset tapahtumat. Elämä Helsingin Kallion työläiskaupunginosassa, myötätunto vähemmistönä olleita ruotsinkielisiä kohtaan, osallistuminen vapaaehtoisena toiseen maailmansotaan (1940–1944), köyhyydestä nousu kovalla työllä pikukuporvarilliseksi yrittäjäksi ja urheilumenestys nyrkkeilyn olympiamitalistiksi. Urheilijan urallaan hän on tutustunut Gunnar Bärlundin ja Clas Thunbergin kaltaisiin legendoihin. Siljanderin elämässä on runsaasti samoja elementtejä, joille Hollywoodin menestyselokuvat ”Raivo härkä” ja ”Rocky I” rakentuvat. Ikämiehenäkin hänen olemuksestaan huokuu jyhkeä nyrkkeilijän pelottomuus ja liike-elämässä kouliintunut keskustelutaito. Onnea 80-vuotiaalle!

Lähdeviitteet

- ¹ Lounasheimo Ilmo, *Kehän sankarit*. WSOY Porvoo 1987, 215, 239, 245, 253, 261, 269. Katso Carpenter Harry, *Boxing. A Pictorial History*. Printed in Spain, 1975, 91–103; Fleischer Nat & Andre Sam, *A Pictorial History of Boxing*. Norwich 1976, 127–141, 230–237.
- ² Oulun käräjäoikeuden tuomari Keijo Siljanderin haastattelu keväällä 2002 Oulussa.
- ³ Harry Siljanderin haastattelu kesällä 2002 Espoossa. (Voidritteli on voistia, jonka paino on noin 50 kg.)
- ⁴ Harry Siljanderin haastattelu.
- ⁵ Sama ja Siukonen & kumppanit, *Suuri Olympiateos 10*. Jyväskylä 1996, 75; Nygrén Helge – Siukonen Markku, *Suuri Olympiateos 2*. Keuruu 1978, 1221–1228.
- ⁶ Keijo Siljanderin haastattelu.
- ⁷ Harry Siljanderin haastattelu.
- ⁸ Lounasheimo 1987, 583–584.
- ⁹ Lounasheimo Ilmo – Salokangas Atle, *Kehän ääreltä, 70 v. suomalaista nyrkkeilyä*. Kirjapaino Raamattutalo 1994, 146–148.
- ¹⁰ Siukonen 1996, 10, 75.
- ¹¹ Katso esimerkiksi Weston, Stanley, *Ring Boxing The 20th Century*. Hong Kong 1993, 74–75. Fleischer 1976, 127–141.
- ¹² Harry Siljanderin haastattelu ja Katso Bärlund, Eva, Rakas GeeBee, Jyväskylä 1990, 108–111.
- ¹³ Keijo Siljanderin haastattelu.
- ¹⁴ Keijo Siljanderin haastattelu ja Lounasheimo – Salokangas 1994, 145–147.
- ¹⁵ Harry Siljanderin haastattelu.
- ¹⁶ Harry Siljanderin lehtileikekirja.
- ¹⁷ Lounasheimo, Elis Ask, *Hyvät nyrkkeilyn ystävät*. Keuruu 1974, 91.

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander

- ¹⁸ Lounasheimo 1987, 585–586.
- ¹⁹ Lounasheimo – Salokangas 1994, 244.
- ²⁰ Harry Siljanderin haastattelu ja Lounasheimo – Salokangas 1994, 142.
- ²¹ Lounasheimo 1974, 128.
- ²² Lounasheimo 1987, 587.
- ²³ Harry Siljanderin haastattelu.
- ²⁴ Keijo Siljanderin haastattelu.
- ²⁵ Harry ja Keijo Siljanderin haastattelut.
- ²⁶ Raevuori, Antero, Viimeiset oikeat olympialaiset, Helsinki 1952. Jyväskylä 2002, 44; XV Olympialaiset Helsingissä 1952. Järjestelytoimikunnan virallinen kertomus. Porvoo 1955, 220–221.
- ²⁷ XV Olympialaiset Helsingissä 1952. Järjestelytoimikunnan virallinen kertomus, 396–419 (Nyrkkeilyt).
- ²⁸ Harry Siljanderin haastattelu.
- ²⁹ Hirvisepä, Reino ja kumppanit (toim.); Helsingin olympialaiset 1952. Helsinki 1953, 58, 195.
- ³⁰ Katso United States 1952 Olympic Book. Quadrennial Report of the United States Olympic Committee (ed. Asa S. Bushnell). New Haven 1953, 162.
- ³¹ Lounasheimo – Salokangas 1994, 36; Siljanderin kuva pronssipallilla Helsingin messuhallissa 1970.
- ³² Raevuori 2002, 139, 166–171.
- ³³ XV Olympialaiset Helsingissä 1952. Järjestelytoimikunnan virallinen kertomus, 163 (kutsuvieraat). Harry Siljanderin haastattelu 24.8.2002.
- ³⁴ Harry ja Keijo Siljanderin haastattelut.

Terho Paltamo

Kallion
kivinyrkki
Harry Siljander